

Friko-Nytt

Godt nytt år!

Før vi går over til dagens tekst vil vi gjerne få rekke hånden til alle våre venner landet over og ønske godt nytt år. Det var så men slitsomt nok å skaffe alt vi hadde lovet i vår nyttårshilsen året før, men vi tror nok vi tør si at vi holdt ord og litt til. Hva hadde vi så å fare med i året som gikk?

Før det første leverte vi AFA 1943. Så kom vi med Norges-album i to utførelser.

Populær-album inneholdende Norge, Danmark og Sverige i tre utførelser. Album-blader i to formater og fem utførelser.

Greko sorteringskasser i to utførelser. Danmark Specialkatalog.

Videre avholdt vi to anbudssalg.

Vår nyhetsservice skaffet samlere over hele landet de siste frimerkenyheterne og gjennom våre utvalgshefter har samlerne fått fatt i eldre og nyere merker til sine samlinger.

Og dermed mener vi at vi har holdt ord. Alle og ikke minst pressen og fagbladene har gitt oss ros for at vi har kunnet levere album i førkrigs kvalitet.

Og med disse linjene, går vi fulle av optimisme og virkelyst inn i 1944.

No kommer snart

AFA 1944 Norsk utgave.

Vi begynner det nye året med en sensasjon, i det vi sender ut AFA 1944 Norsk utgave. Det blir den største frimerkekatalogen som er utgitt i Norge. Den blir ikke så stor som den originale AFA av året, men vi har tatt med de landene som vi av erfaring vet er mest populære blant norske samlere, nemlig: Danmark, Slesvig, Grønland, Dansk Vest-India, Island,

Belgia, Böhmen—Mähren, England, Finland, Frankrike, Generalgouvernement, Holland, Sveits, Slovakia, Sverige og Tyskland. Fra mange hold har vi fått oppfordring om også å ta med Norge og vi kommer derfor til å gjøre det, men på en annen måte enn man er vant til i frimerkekatalogene. Det er ofte vanskelig for norske samlere å finne ut av de utenlandske katalogenes nummerering for norske merkers vedkommende og dette har vi tatt hensyn til. Hver spalte blir derfor oppdelt i 5 kolonner. Den første er for AFA's nummer, den annen for Norges-katalogens nummer 1943 (p.g.a. nummerforandringen i 1944-katalogen) tredje kolonne blir for Norges-katalogens nummer 1944 og de to siste kolonnene er for AFA's priser ubrukt og brukt. Dermed vil AFA's Norgesavdeling lette arbeidet for alle dem som bytter på grunnlag av AFA.

Alle prisene i den norske utgaven tilsvarende årets danske AFA. Dette er også tilfellet med prisene på norske merker.

AFA 1944 Norsk utgave blir en norsk katalog tvers igjennom. Den trykkes med norsk kapital, av norske arbeidere og klisjeene (ca. 2600 avbildninger) er laget ved norske klisjeanstalter. Katalogen er selvfølgelig oversatt til norsk. Det later til at det vil bli håpløst å få inn utenlandske kataloger i år og vi håper derfor at AFA 1944 Norsk utgave vil bli til god hjelp, selv om den ikke inneholder hele verden.

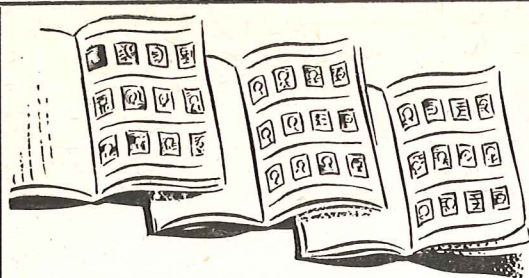
Prisen blir kr. 6,— + porto. *Opplaget er begrenset og nytt opplag vil ikke bli trykket.* Vi kan ikke si dagen den vil komme, men vi lover at det ikke skal bli lenge til. Bestill derfor katalogen hos Deres frimerkehandler straks, og be om å få den tilsendt mot oppkrav så snart den foreligger.

FRIMERKEKOMPANIET

TOLLBUGATA 4 · BOKS 684 · OSLO · TELEFON 25 052

POSTGIRO 100.57 · TELEGR.ADR.: „STAMPS“

UTVALGSHEFTER SENDES . . .

mot porto kr. 0,60. Oppgi sam-
leområde.

Mankolister fylles fra dagens
beholdninger eller etter hvert
som nye samlinger og utvalg
kommer inn.

**norsk
radio
service**

Rådhusgt. 5 B, Oslo - Tlf. 26 729

Øk verdien av deres samlinger
gjennom vår frimerkeservice.

Kjøper følgende helark:

Nr. 12b, 17b, 18b, 22b, 48a, 48b, 50b,
54 I, 73, 75, 76, 85a, 86b, 87b, 88 II,
92a, 102a, 107, 110 I, 110 II a, 110 II b,
111, 112, 113, 117a, 127, 155 II, 168a,
221 F samt 96, 99, 100, 101, 103, 104,
105 og 109 på gullig papir. Portom.
nr. 13a, Tj.m. nr. 6b, 12, 17, 32b,
Return. 1 og 2. (Norgeskatalogen
1944.) — Tilbud i dette blads eksp.
mrk. «Helarksamling».

Mot innsendelse av 60 ore i
frimerker sendes Dem ett
utvalgshefte med frimerker.

Endre Fjetland POSTGIRO 669.74 - IMSLAND

Til våre abonnenter.

Med dette nr. stopper forsendelsen til alle
som ikke har fornyet sitt abonnement for
1944. — Forny derfor Deres abonnement
snarest og senest innen 15. februar.

Nyhets-tilbud

Norge, Frontkjemper	Kr. 0,85
» Frontkjemper f.d.b.	» 1,—
» Landshjelpen	» 1,40
» Landshjelpen f.d.b.	» 1,50
Danmark, Chr. X 25 øre f.d.b.	» 0,40
» Chr. X 40 øre f.d.b.	» 0,75
» Barnehjelp 1943	» 0,40
» Barnehjelp 1943 f.d.b.	» 0,50
» Luftf.selsk. jub. 43	» 0,40
» Luftf.selsk. jub. 43 f.d.b.	» 0,50
Böhmen og Mähren, Hitler 54 år	o » 2,—
Gen. Gouvernement, Hitler 54 år	o » 5,85
Tyskland, 10 års jub. Winterhilfe	o » 1,50
Pakker, Norge, 100 forskj.	» 2,75
» » 125 »	» 6,—
» Sverige, 100 forskj.	» 2,25
» » 150 »	» 6,—
» Bulgaria, 100 forskj.	» 5,—
» Spania, 75 forskj.	» 2,50
» » 100 »	» 4,—

Levering pr. forskudd eller etterkrav. Porto
ekstra. o betyr ubrukt. Utvalg i Skandi-
naviske merker mot rek. porto kr. 0,60.
Filatelistisk frankering gjengjeldes.

BJARNE P. NYGÅRD
Normansgt. 33, Stavanger

Norgeskatalogen viser ikke stigning

på frimerkeprisene. Men det gjør vår nye inn-
kjøpsliste! Prisene på så å si alle merker viser
en stigning på inntil 30%. Vi kan f. eks. nevne:

3 sk. 3	24,—	1,50 Kr./2 sk.	14,—
8 » 8	14,50	2,— Kr./2 sk.	15,—
4 » posthorn	6,50	1,50 Håkon 1907	13,50
7 » »	6,50	» »	13,—
1,50 Kr. Oscar	7,—	1,— » 1909	28,—
2,— » »	9,—	Polmerkene kpl.	15,—

Våre tilbud i nr. 11-12/1943 av tidsskriftet står
også ved makt. Vi gjør samtidig oppmerksom
på at vi kjøper alt av bedre utenlandske
merker, general- og specialsamlinger, handler-
lagre og dubletlagre: Kort sagt: *Alt av fri-
merker kjøpes!* Lytt til det gamle visdomsord:
Selg når alle vil kjøpe! I dag vil alle kjøpe, og
ved å selge Deres merker til oss i dag, vil De
oppnå en pris som De vil tro er umulig. Derfor:
Send oss straks de merker De har å selge og
De vil bli fornøyd med den reelle og hurtige
avregning vi garanterer.

„The World”s
UTVALGSSIRKULASJON
v/ Alfred Gilbertsen
STANGELAND PR. SANDNES

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT

FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL

Redaksjonens adresse:

Postboks 46 — Høvik

NR. 1

JANUAR 1944

3. ÅRG.

NORGESKATALOGEN 1944

Anmeldt ved arkitekt EINAR OSC. SCHOU

Det var ganske naturlig, at den gamle katalogkomite fant sin stilling uholdbar etter den medfart utgavene av 1942 og 1943 fikk av anmelderne.

Resultatet ble også, at begge Oslofilatelister fulgt av handlerne gikk ut av komiteen. Kun Jellestad ble tilbake — ikke fordi han hadde noen særlig lyst til å fortsette —, men fordi han vel mente, at han som bindeledd mellom den gamle og nye komite kunde gjøre en del nytte i en komite med nye folk, samtidig som han følte et visst ansvar for den videre utvikling av katalogens filatelistiske side.

Spenningen foran årets Norgeskatalogs utgivelse var derfor ganske stor blant samlerne, selv om man til en viss grad visste i hvilken retning arbeidet med den nye katalog var lagt og hvilke endringer, som vilde komme.

Stort sett må man vel si, at katalogen også i år presentere seg på en fordelaktig måte såvel hva trykk som papir angår. Riktignok gir ikke det hvite papir det fornemme utseende som «Chamoispapiret» i forrige års katalog, men det hvite papir gir på den annen side et klarere trykk for klisjeene, og dette er vel så viktig.

En del av de mindre gode klisjeer er utskiftet,

men framdeles er der dessverre flere som så snart som mulig bør ombyttes. Jeg vil da særlig nevne klisjeene for Nr. 265,293 og Tj. 13. Klisjeene for så alminnelige merker må ikke mangle tagger.

I katalogens redigering er foretatt en rekke endringer. De viktigste av disse er:

1. *Oppdelingen av det tidligere forord i to avsnitt med overskrifter «Forord» og «Innledning»:*

Det nye forord omtaler de endringer, som er foretatt i forhold til 1943 års utgave, mens den nye innledning, som i det vesentligste er det gamle forord i omarbeidet og utvidet stand, kun befatter seg med å gi samlerne en forklarende og supplerende tekst til katalogen samt anvisning på hvorledes katalogen skal brukes.

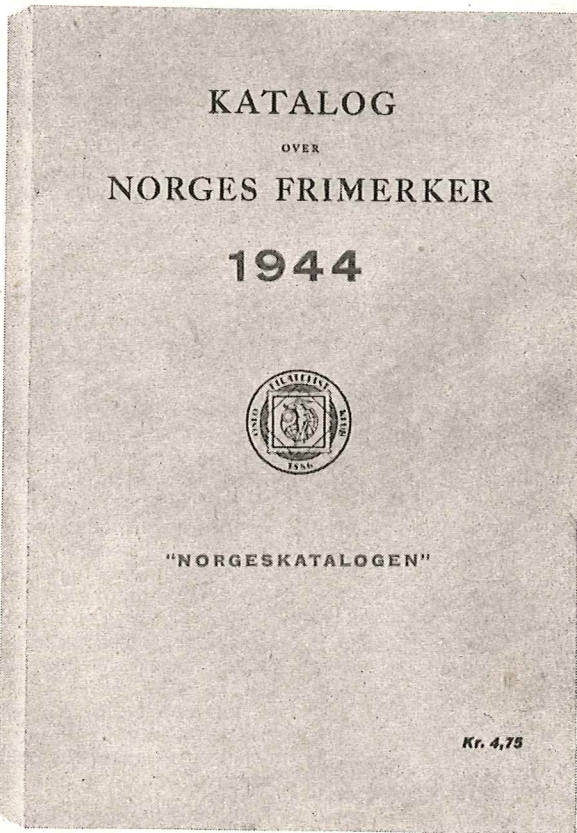
Denne forandring er en avgjort forbedring og gjør katalogen på mange måter mere verdifull for samlerne.

Forhåpentlig blir forordet i seinere utgaver ikke fullt så langt.

Noen bemerkninger om fargebetegnelser i forordet gir meg anledning til følgende spørsmål:

Når har der i noen kataloger vært nyttet fargebetegnelsene indigo, sepia, sinober osv.?

Er disse fargebetegnelser mere utenlandske

enn f. eks. karmin, oliven, oransje, ultramarin osv., som vi har brukt og framdeles nytter som fargebetegnelser?

Med det samme jeg er inne på utenlandske ord, som jeg ikke er noen beundrer av å nytte, når vi har gode norske, vil jeg påtale bruken av det gyselige ord «Heading» til og med i flertall med «headinger».

La oss nytte vårt gode norske ord *overskrift*, i flertall *overskrifter*.

Ennvidere hvorfor ikke bruke «Store bokstaver» i stedet for det i innledningen no innførte «Versalier». «Store bokstaver» skal jo nyttes i forhold til «små bokstaver».

Omarbeidelsen av innledningen er for øvrig meget omsorgsfullt utført og den gir i sin nåværende form samlerne et godt grunnlag for videre studier av Norges frimerker.

2. Overskriftene:

Teksten i disse er stort sett den samme som i 1943 års utgave. Et tillegg i de fleste overskrifter er vannmerkestillingene.

Ved våpenutgave II 1863/66 er der i overskriftens tekst falt ut ordene «med landets navn i teksten». Disse ord bør stå som motsetning til våpenutgave I 1855s, hvor der i overskriftens tekst står «Riksvåpen i rammen, uten landets navn i teksten».

I overskriften til Nr. 48—2 på 12 øre — står «Svart overtrykk på Nr. 45 fra *Chr. Johnsen, Christiania*», skal være «fra Centraltrykkeriet». Kfr. Norges frimerker 1855—1914 side 52.

I teksten til Nansen-frimerkeutgave I står der framdeles «etter fotografi av Wilse»? Hvorfor ikke sløyfe denne tvilsomme opplysning. På Nansen-frimerkeutgave IIs tekst er den sløyfet.

En del inkonsekvenser og feil i overskriftens tekst er rettet.

I *underskriften* til våpenutgave type I — Norge Nr. 1 — står «Nytrykk Nr. 1—5 og Nr. 15, se innledning». Dette bør rettes til «Nytrykk Nr. 1, se Innledning».

I kong Oscar I utgavens underskrift bør stå: «Nytrykk av Nr. 2—5 samt Specimen — påtrykk, se Innledning».

I underskriften til posthornutgave type V 1909/19 står «Man vil kunne finne *en del mindre platefeil, osv.*».

Der bør stå «en rekke store og små platefeil, osv.».

Dette vil man komme til erkjennelse av ved å studere denne av filatelistene hittil forsømte utgave.

De av juniorklubbenes medlemmer, som har Norges frimerker som samlerhobby, kan her få et meget rikt og interessant område å arbeide med. Det gjelder imidlertid å passe på, mens man enno kan få disse merker i rikelige mengder og til rimelige priser.

3. Hovednummerne:

Katalogkomiteen sier i forordet: «Det har dessverre ikke vært mulig å unngå enkelte endringer i katalogens nummerorden».

Hvorfor dette «dessverre»? Er det ikke en katalogkomites plikt å rette de feil og mangler, som den mener er tilstede uten å beklage seg.

Beklagelsene kan den trykt overlate til andre.

Som anmelder vil jeg si: Dessverre har katalogkomiteen ikke gått så langt i sine forandringer av hovednummerne for de forskjellige merker, som den burde ha gjort, men har stanset ved et

kompromis for å slippe å forandre hovednummerne fra 56 til 268.

Det som katalogkomiteen i år burde ha gjort var å ta skrittet fullt ut ved — foruten de endringer som er foretatt — også ha slått Nr. 36 og Nr. 37 I og II sammen til et hovednummer Nr. 36 I, II og III. Det er nemlig helt på det rene, at dette filatelistisk sett er det eneste riktige og i konsekvens med katalogens øvrige hovednummeres oppstilling.

Katalogkomiteen berører denne forandring i en forhåndsmeddelelse om katalogen i nr. 10/1943 av tidsskriftet.

Den sier her: «Det har også vært på tale å slå sammen nåværende Nr. 35 og 36 I og II til ny Nr. 36 I, II og III, men av *forskjellige grunner* er dette allikevel ikke gjort.»

Hva disse forskjellige grunner kan være — uten den å få beholde hovednummerne fra 56 til 268 — vet jeg ikke, men særlig tungtveiende kan de ikke være.

Kanskje de er noe i samme retning, som jeg skrev i Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 4/1942 i anledning hr. Finn Gisholts anmeldelse av Norgeskatalogen for 1942.

«Jeg forstår imidlertid godt tanken, som ligger til grunn for å gi disse merker (Nr. 35 og 36) 2 hovednummer, nemlig for de mange samlere som ikke er spesialsamlere, tydelig å markere mellom merket med skravert posthorn og merket med uskravert posthorn».

Når forandringen ikke kom i år, får vi håpe at den kommer neste år og så får samlerne innrette seg deretter.

De endringer som katalogkomiteen har foretatt i nummerrekken er helt forsvarlige og bidrar til å klarlegge og samle de forskjellige utgaver etter en filatelistisk linje.

5. Klisjemateriellet:

Foruten at klisjemateriellet betraktelig er utvidet og delvis også fornyet er samtlige «typeklisjeer» omlagt i ra raster til strek.

Ved gjennomgaaelse av typeklisjeene vil man finne, at disse stort sett er meget gode, selv om typene på enkelte klisjeer er en del «forskjønnet».

Hvorvidt samlerne kan klare å bestemme typene på posthornutgave type I — skillingsfrimerkene — bedre etter de nye klisjeer enn etter de gamle er et stort spørsmål.

Etter min mening er klisjeene for denne utgave for små og mangler derfor mange av de karakteristiske kjennetegn, som skiller de forskjellige typer fra hinannen.

Kfr. Jellestads tegninger av denne utgaves typer for de forskjellige verdier i Nordisk Filatelistisk Tidsskrift for 1924 side 31, 33, 66, 126, 127 og 128.

Av overflødige klisjeer vil jeg nevne den ene (20 øren) av de to, som er nyttet for Wesselutgaven, da merkebilledet er det samme for begge verdier.

6. Typer og varianter:

Av nye typer — ekstras typer — er i år ikke kommet noen nye.

Av varianter er medtatt en del nye og av disse vil jeg nevne:

Oppgravert: I posthorn på Nr. 51 I type 3.

Oppgravert: I posthornets munnstykke på Nr. 52 III type 8.

Platefeil: Uten punkt på Nr. 52 IV.

Retusj: I bunnfeltet ved schalstykket på Nr. 53 I type 4.

Platefeil: «Eseløre» samt ødelagt «Post» på Nr. 53 III type 4.

Retusj: «Eseløre» samt ødelagt «Post» på Nr. 53 III type 4.

Samtlige disse varianter er i 20 mm utgaven. For nyere merker er medtatt følgende varianter.

Platefeil: «Lukket haledusk» (Nr. 2 i arket) på Nr. 246 I og 282.

Platefeil: Hvit oppstrek i R. i Norge på Nr. 295.

Alle disse varianter er godt kjente av samlere og berettiger derfor sin plass i katalogen.

Man må imidlertid være oppmerksom på, at det er et farlig skråplan, man er inne på, når man etter hvert medtar nye varianter i katalogen. Fortsetter man som hittil vil man tilslutt ikke se noen av de ordinære og feilfrie merker for bare varianter.

7. Fargebetegnelser:

Disse er helt omredigert og der er kun tatt med en ny fargenyansse nemlig for T.M. Nr. 32.

Jeg er enig med komiteen når den i sin forhåndsmeddelelse i tidsskriftet sier «at mennesker sjelden ser farger likt». Det kan derfor strides om hvorvidt komiteen er kommet fram til det best mulige resultat og om alle de endringer, som er foretatt med fargebetegnelsene var nødvendige.

Personlig finner jeg således, at fargebetegnelsene for de 4 første skillingsutgaver på få unntagelser nær er bedre i den gamle enn i den nye katalog.

Imidlertid har komiteen på en rosverdig måte søkt å få mere plan i fargebetegnelsene og se disse langt mere i sammenheng for alle merker enn tidligere. Således har den fått rettet sådanne åpenbare feil som at Nr. 92a ikke hadde samme fargebetegnelse som Nr. 19c.

Vi er med andre ord kommet et stykke videre på veien til å få en mere ensartet og logisk fargeoppsetning for våre merker.

De bebudede fargeplansjer kom ikke og vel var det.

Der sies i forordet, at komiteen arbeider videre med saken. Jeg håper da, at arbeidet med disse fargeplansjer blir lagt helt om, da jeg er overbevist om at den framgangsmåte som er nyttet hittil ved framstillingen av disse, ikke fører fram.

8. Luftpost:

Avsnittet om luftpost er utvidet med supplerende opplysninger bl. a. om Roald Amundsens polflyvning 21. mai—15. juni 1925 og luftskibet «Norge»s polflyvning 11. mai—14. mai 1926.

I teksten er der gjort en del endringer, således er titlene til flygerne sløyfet unntagen for Flugkapitän Palms vedkommende.

9. Tillegg:

Helt nytt er «Tillegget» i årets katalog. Det inneholder oversiktslister for:

- a. Hittil kjente vannmerkestillinger for hovednummerne Nr. 56—219, 261—273 og T.M. Nr. 1—39.
- b. Kjente eksisterende helark av utgaver før 1909.
- c. Rekonstruerte plateoppsetninger av utgaver før 1909.
- d. Kjente marginaler 1896—1937.
- e. Gjennomhullede merker fra statsinstitusjoner.
- f. Priser på ubrukte og brukte par og 4-blokker samt Norsk Misjonspost på Madagaskar.

Å samle ovenstående oversiktslister i et tillegg til katalogen er en god idé, som bør føre til, at man i neste års katalogtillegg også overfører luftpost-fortegnelsen og listen over 1ste dagsstempler.

Katalogtillegget bør ordnes således, at det blir lett å fjerne fra katalogen eller helst bli som løst hefte bilagt katalogen og bør kunde kjøpes særskilt, likesom også katalogen må kunde kjøpes uten tillegget.

Prisen på katalogen vil da bli billigere for de mange samlere, som har mindre interesse av tillegget.

Av oversiktslistene er samtlige nye med unntagelse av listen om gjennomhullede merker fra statsinstitusjoner.

Listene er ordnet på en særdeles oversiktig og instruktiv måte og er av stor interesse for spialsamlere. De fortjener dog også å studeres av alminnelige samlere.

Norsk Misjonspost er et kapittel, som vel kan forsvare sin plass i tillegget, selv om den tjente en privat norsk postforbindelse i et så fremmed land som Madagaskar.

Tillegget har i år fått en noe sammentrengt form, men det blir formodentlig seinere rettet på, når det blir rommeligere med papir.

10. Prisansettelsene:

Etter den sterke kritikk som prisansettelsene i 1943 års katalog fikk, hadde man håpet på at prisene i årets katalog hadde undergått en større forandring i retning av lavere priser. Dette er ikke skjedd.

Stort sett har katalogkomiteen innskrenket seg til å regulere noen priser og til å trekke 10% fra 1943 års priser og så bemerke at omsetnings-skatt 10% ikke er inkludert i prisene.

I årets katalog er 1067 ubrukte og brukte objekter priset. Heri er medregnet 42 prisansettelser på luft- og 1ste dagsbrevavstemplinger.

En samler, som i dag vil skaffe seg en general-samling av Norges frimerker, hvori han ikke tar med varianter, vannmerkestillinger og de forskjellige typer på de små verditall, samt luftpost- og 1ste dagsbrevavstemplinger, må for de 519 merker, samlingen utgjør, betale ca. kr. 1980,00.

For samme samling var prisen etter 1943 års katalog kr. 2130,00 ÷ 10% = kr. 1917,00 og etter 1942 års katalog kr. 1365,00.

For de nye merker, som er tilkommet i 1944 års katalog, men som ikke er oppført i 1942 og 1943 års kataloger er tilført prisene i 1944 års katalog for å få et ensartet grunnlag å bedømme disse etter.

Av ovennevnte priser vil man se, at prisen på norske merker framdeles har en stigende tendens selv om prosenten ikke er nevneverdig ca. 3½%, mens prisforskjellen mellom 1942 års katalog og 1943 års katalog er ca. 50%.

Den omregulering av prisene som har funnet sted, er etter min mening riktig. Den har bidratt til at utjevne forholdet mellom de eldre og nyere merkers priser. Mens prisstigningen på 519 merker — brukte — utgjør ialt ca. kr. 63,00, utgjør stigningen på skillingsutgavene 44 merker ialt ca. kr. 50,00 og på de øvrige 475 merker ca. kr. 13,00.

Om de priser som er satt på varianter og på merker med stående vannmerke er det vanskelig å uttale seg, da disse priser er liebhaver priser, som er sterkt avhengig av etterspørselen.

Enkelte prisforandringer vil jeg nevne, da de taler sitt eget sprog.

Av skillingsmerkene:

Nr. 1 — brukt — med blekkstreker er steget med kr. 4,00 fra kr. 18,00 til kr. 22,00. Det viser, at merker annullert med blekkstreker ikke lenger er noen stebarn.

Nr. 2 — brukt — med riststempel er gått ned med kr. 35,00 fra kr. 135,00 til kr. 100,00.

Nr. 6 — brukt — er steget med kr. 18,00 fra kr. 27,00 til kr. 45,00.

Nr. 7 — brukt — er gått ned med kr. 20,00 fra kr. 180,00 til kr. 160,00.

Nr. 15a — ubrukt — er steget med kr. 70,00 fra kr. 80,00 til kr. 150,00.

Nr. 17a — ubrukt — er steget med kr. 30,00 fra kr. 45,00 til kr. 75,00.

Nr. 17a stemplet etter 1888 har fått pris som ubrukt, nemlig kr. 75,—. Dette må være feil, da prisen i alle tilfeller ikke bør ligge høyere enn kr. 30,—, som er prisen for merker stemplet før 1888. Antagelig bør prisen være omkring kr. 15,—.

Av øremerkene:

Bemerkelsesverdig er her at 5 øren med skravert posthorn, som er rykket opp til å bli hovednummer, har fått sin verdi — brukt — øket med ca. 90%.

For ubrukke eksemplarer er prisen steget fra kr. 67,50 til kr. 100,00 og for brukte fra kr. 2,25 til kr. 4,00.

Det koster å bli hovednummer.

Nr. 36 — ubrukt — er steget med kr. 125,00 fra kr. 225,00 til kr. 350,00.

Nr. 40 I b — ubrukt — er steget med kr. 16,50 fra kr. 88,50 til kr. 75,00.

Nr. 44 — ubrukt — er steget med kr. 60,00 fra kr. 180,00 til kr. 240,00.

Nr. 51 IV — variant: tagget $13\frac{1}{2}$: $12\frac{1}{2}$ er steget med kr. 210,00 fra kr. 540,00 til kr. 750,00.

Nr. 52 III — variant: 9de type: er gått ned med kr. 22,50 fra kr. 112,50 til kr. 90,00.

Nr. 53 IV a — ubrukt — med stående vannmerke er steget med kr. 7,50 fra kr. 22,50 til kr. 30,00.

Nr. 53 V — ubrukt — er steget med kr. 3,75 fra kr. 11,25 til kr. 15,00.

Nr. 54 I — variant: type 1 oppgravert er steget med kr. 8,50 fra kr. 31,50 til kr. 40,00.

Nr. 64 — ubrukt — er steget med kr. 8,00 fra kr. 27,00 til kr. 35,00.

Nr. 77 I — variant: ekstratype er steget med kr. 70,00 fra kr. 180,00 til kr. 250,00.

Kong Håkon utgave III er steget jevnt for alle verdier.

Nr. 183 — Nordkapp — er steget med kr. 5,00 fra kr. 22,50 til kr. 27,50.

Hva tjenestemerkene angår, så er der liten forandring i prisene, men man merker seg den forholdsvis store stigning på Nr. 24 — Offentlig sak — såvel brukt som ubrukt.

For portomerkenes vedkommende er der ca. 20% stigning i prisen for de 2 grovtaggede 20 øre — ubrukt — og Nr. 15b 40 øre.

Luftpostavstemplingene har stigning for Nr. 2, 3, 10 og 15.

For Nr. 15 meget stor nemlig fra kr. 6,— til kr. 40,00.

Istedags brevavstemplingenes priser står gjennomsnittlig på fjorårets katalogpriser. Her er dog en forholdsvis stor stigning for Nr. 3, hvor prisen er gått opp med kr. 32,50 fra kr. 67,50 til kr. 100,00.

Av ovenstående resyme over prisforandringer vil man se, at det er de ubrukke merker og variantene, som i første rekke har vært gjenstand for disse. De nye prisansettelser har i overveiende grad gått i stigende retning og så langt jeg har hatt anledning til å kontrollere disse, har jeg funnet de riktige og kan ikke påvise noen feilnotering av betydning.

Der er imidlertid 2 prisansettelser, som jeg gjentagende ganger har uttalt min misnøye med, og som jeg mener er gale. Det er dog ikke selve prisen, som jeg mener er feil, men måten, hvorpå den er oppført.

Det gjelder variantene av 53 IV og 54 II — utagget.

Disse er priset såvel ubrukt som brukt kun som par.

Dette er en inkonsekvens.

De bør prises — ubrukt — for enkeltstykker og brukt.

Nr. 53 IV for par og Nr. 54 II for enkeltstykker.

Helst burde disse varianter prises, som de øvrige merker i enkeltstykker, men dette er kanskje ikke helt riktig, da Nr. 53 IV kun kjennes brukt postalt i par.

Katalogens oppbygging og typografi:

Når man blar katalogen flyktig igjennom og ikke stanser opp og underkaster dens innhold et kritisk blikk, gir den for oss samlere et meget sympatisk inntrykk.

En anmelders plikt er imidlertid å la sitt argusøye fare over hver side og merke seg det som kunde endres til det bedre.

Katalogens tekniske oppbygging har etter min mening visse feil eller — om man vil kalle det — inkonsekvenser.

Tar man f. eks. side 11 — den egentlige katalogs første side — for seg og sammenlikner den med side 51 eller side 54, 57 og 63, så blir inntrykket uvegerligen det, at side 11 likesom mangler hode.

Over de 3 avbildninger av Norge nr. 1, som no heldigvis er ordnet i riktig rekkefølge og fått ensartet utførelse, bør stå:

Norge

Skillingsmerker

120 skilling = 1 specidaler

Våpentype I

Det samme gjelder side 17. Den er like hodeløs som side 11, til tross for at vi her går til annen myntenhet på våre merker.

Her bør stå:

Øremerker:

100 øre = 1 krone

Skravert posthorn

I innledningen bør der stå, og da helst foran kapitlet om katalogiseringen, noen linjer om myntenheten og verdiene på våre frimerker. Den lille bemerkningen i 1877/78 utgavens overskrift er for ubetydelig.

De 5 utgaver av skillingsmerkene gis titlene: «Våpentype I, II og III». «Kong Oscar I» og «Posthornutgave I» med undertittel «Skravert posthorn».

På samme måte gis øremerkene utgaver følgende titler:

De 4 posthornutgaver: «Posthornutgave II, III, IV og V».

De 6 kronoutgaver: «Kong Oscar II», «Kong Håkon VII». I, II, III og IV og «Løvetype III».

Alle provisoriske utgaver gis titler «Provisorisk utgave».

Luftpost-, Nordkapp-, Pol- og Landskapsmerkene får titlene «Luftpostmerke I og II», «Nordkappmerker I, II og III», «Polmerker» og «Landskapsmerker».

Løvemerkene gis titlene «Løvetype I, II og III».

V merkene gis titlene «V-overtrykte merker».

Utgavene 1937 og 1940/41 gis tittel «Posthorn- og løveutgave».

På samme måte erholder alle erindrings-, minne- og velgjørenhetsutgaver en tittel, som karakteriserer det formål, de har hatt.

Tjeneste- og portomerkene får titler etter sitt merkebilde.

Titlene trykkes med fet skrift.

Ved gjennomførelsen av en sådan oppbygging av katalogen vil denne bli klarere og mere fortellende enn no.

Titlene vil også bidra til å fylle de mange mindre heldige tomrom i teksten mellom de forskjellige utgaver og gi tekstsidene mere relieff.

Typeoppstillingen for våpentype II side 13 bør få tittel 1863/66 i likhet med samme på side 16 og 19.

Stort sett må man si, at den håndverksmessige side av katalogens utførelse er bra, men der er dog enkelte ting, som jeg vil påtale, da jeg tror selv en juniorsamler vil være misfornøyet med en oppsetning, som den der har vederfares Snorre — og landskapsmerkene.

Merkene hopper opp og ned og de sitter skjevt på de ulike store svarte papirbakgrunner. Det samme gjelder også Wesselutgavens merkebilder — men her bør det ene sløyfes — og postforeningsmerket.

Klisjeenes plassering i forhold til hinanden er ikke alltid så god som ønskelig kunde være. Eksempler på dårlige plasseringer er rednings-selskapets- og Hellig Olav-minnets merker m. fl.

Se på Snorre-merkens avbildning i katalogen og tenk Dem en tittel i fete bokstaver over denne.

Hvor meget vil ikke en sådan bidra til å samle helhetsinntrykket av avbildningen.

*

Når man har pløyet katalogen igjennom for å finne ut de forskjellige ting, som man kan få anledning til å henge hatten på, så sitter man igjen med en følelse av, at man har brukt lupen for sterkt.

Katalogen er sikkert bedre enn den anmeldelse, som er blitt resultatet av gjennompløyningen.

Jeg håper dog, at den kritikk, som er framført i min anmeldelse ikke må opptas unådig av katalogkomiteen, men at den av denne blir nyttet til å søke å få Norgeskatalogen så klar og konsis som mulig og således, at den blir en katalog, som med verdighet såvel i innhold som i typografisk utstyr kan måle seg med en hvilken som helst utenlandsk katalog.

Til slutt vil jeg uttale som et ønskemål, at Oslo Filatelist-Klub overlater katalogutgivelsen til Norges Filatelistforbund. Såvel katalogen som Forbundet vil tjene på det og Oslo Filatelist-Klub vil intet tape.

Bergen, den 8. januar 1944.

Einar Osc. Schou.

Hvorfor er jeg filatelist?

Av EUGEN HANSEN,
formann i Tønsberg Filatelistklubb.

EUGEN HANSEN

Tønsberg Filatelistklubb innbød ihøst til klubbkonkurranse om skriftlig besvarelse av ovennevnte spørsmål. Der innkom en rekke svar og juriens dom resulterte i at besvarelsen «Pro Filatelia» ble tildelt 1ste premie. Ved navnesedlenes åpning viste det seg at forfatteren var klubbens formann. Og her er besvarelsen:

De fleste mennesker er fra barnsben av utstyrt med en eller annen medfødt samlermani. Enkelte interesser kan være flyktige — andre av mer varig natur.

Som gutter flest begynte jeg å interessere meg for frimerker i meget ung alder. Denne interesse er ikke dabbet av, men har tiltatt etter som årene er gått og kjennskapet til filateliens rikholdige samlerfelt er øket.

Hvorfor er jeg filatelist? Ja, man kan vel spørre: hvorfor går der rundt om i verden millioner av mennesker i alle aldre og fra alle samfundsklasser, som er smittet av den samme «hobby»? Man vil sikkert kunne få like mange varierende svar, som platetyper av Norge nr. 1. Felles for alle er nok trangen til etterhvert å fullstendig gjøre sin samling, forbedre materiellet og i det optimistiske håp å komplettere manglene.

Man kan vel tilstå at filateli ikke bare er studier, men også en form for fredelig konkurranse. Det kan vel innrømmes at vi filatelister ikke er så lite av egoister. Føler vi ikke en viss selvtilfredshet når vi har anskaffet en nyervervelse som klubbkameratene mangler? Det er heller ikke fritt for at vi misunner en av våre

venner, hvis han som førstemann kaprer et prakt-eksemplar eller en serie, som vi mangler.

Enten det no er generalsamleren eller spesialisten så har en det felles trekk å få penest mulig oppsatte og så fyldige samlinger, som mulig. Nettopp i dette konkurransemomentet — i trang- en etter det fullkomne — ligger sikkert noe av filatelens tiltrekningskraft.

De fleste av oss har kanskje en eller annen gang drømt at vi dompet opp i gamle arkiver eller sekker med frimerker. Bli så drømmen engang til virkelighet, føler vi oss overlykkelige over erobringen. Men det er først når alle vi egoister kommer i kontakt med hverandre at resultatene begynner å vise seg. Uten gode allierte vilde vi ikke få byttet våre dubletter og vilde heller ikke ha store sjanser for å skaffe oss ny- ervervelser. I de fleste tilfeller blir selv den lokale klubb for snever. Ja, generalsamleren vil vel fortrinsvis måtte søke utenom landets grenser for å skaffe den rette forbindelse.

Er man kommet så langt blir man som regel kronisk filatelist. Min erfaring er at først da har man den fulle glede av denne vår kjære hobby. — Dette å utveksle meninger og tanker med venner rundt om i verden, som man aldri får se, er etter min mening noe av den største sjarme som min samlerglede har skaffet meg. Og mange, mange behagelige overraskelser fra disse ukjente venner. Utenom de mange frimerker, som jeg etterhvert har byttet til meg, har jeg fått mange beviser på vennskapsbånd, som rekker langt utover landsgrenser. Engang fikk jeg pr. frimerkekorrespondanse noe i likhet med en kjærlighetserklæring fra en ung fransk dame på Madagasgar. Fra India kom i sin tid en vakker, håndsydd duk til mitt bryllup. En gammel Norgesvenn i Skotland har sendt meg en verdifull bok, og under den noværende krig har etpar danske forbindelser leilighetsvis over- rasket meg med pakker av særdeles velkomment innhold.

Ja, hvor ofte har jeg ikke følt meg i stor- internasjonalt selskap. En dag fikk jeg brev fra Sydpolkalotten fra en deltager i Byrds ekspedis- sjon. En ensom engelsk mann på Samoa-øyene, en kaffegrossist i Santos, en bankfunksjonær i Egypt og en skjevøyett japaner hører med i min vennekrets. På min post har jeg funnet de nyeste frimerker fra Sovjetsamveldet, Tyskland, Frankrike, Holland, Portugal, England og U.S.A. Leilighetsvis fra oversjøiske småstater og kolo- nier, som folk flest ikke har hørt navnet på.

Hva betyr så alle disse hyggelige brev? Jo, i første rekke kommer jeg i personlig kontakt med folk og forhold, som er fremmed for oss. Jeg lærer andre lands historie og geografiske egenskaper, ikke minst ved å studere de respek- tive lands frimerker. Et lands frimerker er det beste visittkort overfor utlandet, heter det, og dette innebærer utvilsomt en realitet.

Disse internasjonale bytteforbindelser gjør også sitt til at man oppøver og utvider sine sprogkunns- kaper. Vi får kjennskap til andre lands penge- og myntverdier, men framfor alt knytter vi fredel- ige vennskapsbånd, som rekker langt utover det rent personlige. Skulde vi filatelister regjere verden, vilde vi neppe kommet opp i de blodige oppgjør, som vi i de siste år har vært vitne til.

Et annet sympatisk trekk ved filatelien er at der ikke er spørsmål om stand og klasse. Fabrikke- eieren og læregutten møtes på like fot, og man

blir ikke en dyktig filatelist bare ved hjelp av en velspekket pengepung. Ingen spør etter politisk innstilling.

Det økonomiske spørsmål har nok en viss be- tydning, da det ikke er alle gitt å kjøpe de objek- ter, man gjerne kunde ønske. Noen kjøper opp kritikkføst for vinnings og spekulasjons skyld. Det er ikke filatelister. På den annen side tilstår jeg gjerne at min samling betyr en ikke uvesent- lig del av mine finansielle disposisjoner. Jeg kjøper aldri et merke til en hvilkensomhelst pris bare for å fylle et ledig felt. Men ved kjøp av et kostbart merke dekker jeg et hull i min sam- ling og øker dens verdi tilsvarende. Kort sagt: Jeg betrakter min samling som en skjult reserve, som det i knipetak kan være godt å ty til.

At de små, uskyldige frimerker forlengst er blitt verdimålere er et faktum. Frimerker er f. eks. fullgod valuta og praktisk talt uberørt av børs- og valutavingninger. Den norske krones verdi kan kanskje falle katastrofalt, mens 12-øre mattgrøn praktisk talt vil være uberørt av en slik eventualitet.

Jeg har nevnt den glede man kan ha i selskap med klubbkamerater og ved brevveksling med innen- og utenlandske bytteforbindelser. Det rent personlige velvære som filatelien gir meg, er kanskje av vel så stor betydning. En av mine kjente, hvis nervesystem ikke fungerte tilfrets- stillende, gikk engang til en spesialist for å søke råd. «Det beste råd jeg kan gi Dem,» svarte lægen «er å stille med frimerker.» Lægen var selv ikke samler, men hadde i sin praksis erfart, hvilken beroligende innflytelse denne hobby har på slitte nerver. Nervene har aldri spilt meg noe puss, men hvem har ikke som meg følt velvære, når man etter arbeidsdagens slutt har kunnet ofre noen timer av mørke vinterkvelder i selskap med de små frimerkevenner? Det er total av- koping — stueferie.

Vi roter kanskje litt utover med album og dubletter i esker og konvolutter. For utenfor- stående er det ofte ubegripelig, hvordan vi vokse- ne, normale mennesker kan gi oss ikast med den- slags puslespill.

Etter min mening er en person som ikke har en «hobby» et undermåls menneske, men valg av hobby kan være en smaksak. No er jeg en av de mange som dyrker flere interesser, men jeg tilstår ærlig at filatelien er en av de kjæreste. Og hvorfor? Jo, for det første er det en adspred- else som fortrinsvis kan dyrkes innen hjemmets lune vegger. Man glemmer hverdagens jag og mas, og alt som heter krig og annen elendighet ofres neppe en tanke. Når generalsamleren blir gjennom sine album er han straks på en fredelig verdensomseiling i lommeformat. Og når Norges- spesialisten studerer sine platenumre eller steds- avstemplinger faller tankene snart til ro. Allike- vel får vi filatelister aldri ro. Våre samlinger blir aldri komplette. Vi vil alltid ha nye opp- gaver å løse. Virkefeltet er uendelig. Derfor kan filateli aldri bli kjedelig og trettende. Du vil alltid kunne ha arbeid i håpet om engang å nå det fullkomne.

Noen sluker bøker, andre dyrker musikk og atter andre sverger til bridgen. Jeg hylder filate- lien som min favoritt-hobby fordi den praktisk talt aldri har skuffet, men ødslet med uendelig mange gleder.

Tønsberg i desember 1943.

norsk
FILATELISTISK
TIDSSKRIFT

Bilag til Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 1/1944.

INNHOILDSFORTEGNELSE

2 NEN ÅRGANG

1943

Rambæks Trykkeri, Oslo.

INNHold

Artikler og innlegg:

	Side:
Atter nye klubber	111
Bergersensaken	65
Bestemmelser for eksport og import av frimerker	77
Bör en nordisk internasjonell bytesklub bildas. Av Karl Karlsson-Svensk	126
De-No-La stemplet. Av Harald Rising ...	8
De omvendte V-ene. Av Viggo Dunér og Odvar Johs. Witzøe	157
De ungarske vannmerker. Av lektor Mauritz Hauge	34, 53, 106
Det norske postmuseum. Av ingeniør B. Engesgaard	89
Enno en gang 10 øre nr. 51, plate I og II. Av konservator T. Soot-Ryen	109
Et merke for Norsk Filatelistforbund ...	97
Et nordisk forbund. Av Jarle O. Stensdal	7
Et nordisk forbund. Grimstad Filatelistklubb	47
Fluelortfilateliene og Aftenposten	67
Frimerkehandleren som fulgte med tiden	33
Frimarket från barnår till silverhår	41
Frimärkeutställningen «Ur min samling». Av Karl Karlsson-Svensk	146
Hannover. Av skipsreder Abr. Odfjell ...	5, 60
Hos svenska samlare i krigstid. Av Karl Karlsson-Svensk	13
Hvem er egentlig oppfinneren av frimerket? Av L. Chr. Jacobsen	164
Håndboken over Norges frimerker. Av Jarle O. Stensdal	156
Klager til postverket	100
Mellom harpen og korset. Av redaksjonssekretær Per Grambo	53
Mere om vannmerkestillinger. Av kunsthändler Arnstein Berntsen	54
Norge nr. 79, ny oppgraving funnet. Av C. M. H.	111
Norge nr. 79. Av Eivind Fossheim	156
Norges Bypost Av Stian Sanness ...	20, 49, 112, 128, 160
Norgeskatalogen 1943. Av kunsthändler Arnstein Berntsen	12
Norgeskatalogen. Av inkassosjef M. Tølfesby	27
Norgeskatalogen 1944	123, 150
Norges avstemplinger. Av A. O.	110
Norske platefeil etc. Av Harald Rising ...	11
Norske frimerker og varianter. Av Johs. Jellestad	68, 103, 140
Norske helsaker. Av sekretær E. Gundersen	91
Norsk Filatelistforbunds hederstegn	111

	Side:
Nye klubber — Et større forbund. Av Jarle O. Stensdal	39
Om vi nu — Av Karl Karlsson-Svensk ...	62
Oppsetning av frimerker. Av Jarle O. Stensdal	4, 24
Postgiro. Av sekretær E. Gundersen	108
Postverkets dårlige kundeservice. Av Oscar Frantzen	54
Renslighet, moral og frimerkesamling. Av F. G. D.	40
Riststempel på 3 skill rød	8
Riststempel på nr. 25 I. Av Helge Reff	122
Salg av falsifikater i Oslo Filatelist-Klub. Av Omar Eliassen	130
Skandinavians Filatelist. Av grosserer S. A. Graae-Rasmussen	144
Slovakia gir frimerkene full beskyttelse .	38
Snowshoe Thompson. Av A. O.	163
Spekulasjonsemisjoner. Av inkassosjef M. Tølfesby	78
Stempling av våre frimerker	28
Tema- og motivsamling. Av redaksjonssekretær Per Grambo	119
Til kamp mot spekulanter og smusshandlere. Av Sigmund Wehler	55
Trekk opp linjene for en bevisst norsk frimerkepolitikk. Av Jarle O. Stensdal ...	31
Vannmerkestillingene i Norges frimerker. Av Dan Thune-Larsen	6
Vannmerkestillingene i norske frimerker. av lektor Mauritz Hauge	121
Vannmerketyper og deres nummerering, papirleverandører og papirsorter. Av gullsmed Henrik Opheim	153
Verdenspostunionen. Av skipsreder Abr. Odfjell	148
Våre ledere svarer	83
Vår stilling til falsifikatene. Av Jarle O. Stensdal	63
1882/83, 20 øre, plate I og II. Av gullsmed Henrik Opheim	154
2+12 øre. Av inkassosjef M. Tølfesby ...	110
Hvem er hvem på frimerker:	127, 151
Juniorspalten:	14, 56, 98, 113, 131, 159
Klubbreferater:	
Bergens Filatelist-Klub	42
Elverum Filatelistklubb	165
Grimstad Filatelistklubb	79, 115
Kristiansands Filatelist-Klub 43, 79, 133, 165	165
Kristiansund Filatelist-Klub ...	100, 134, 165
Nordenfjeldske Filatelist Forening	43

	Side:		Side:
Oslo Filatelist-Klub 38, 43, 79, 115, 135, 166		Spania	23
Skien Filatelistklubb	79	Sveits	9, 37, 96
Tønsberg Filatelistklub	135, 167	Sverige	23
		Tyrkia	9, 96
Litteratur:		Tyskland	9, 23, 37, 96, 125
F.K.s Danmark album	78	Ungarn	23, 66, 96
Kristiansands Filatelist-Klubs hefte	78		
Le centenaire du timbre-poste suisse		Personalialia:	
1843—1943	42	Alf Bernt	27
Nordisk Filatelist Spesialkatalog över De		Johs. Jellestad	59
svenska bandfrimärkena 1920—1943 ...	125	Henrik Opheim	152
Tønsberg Filatelistklubs «Blåbok»	78		
A/B Harry Wennbergs 10de ill. offerte ...	125	Priser:	
		O.F.K.s auksjon nr. 26	10
Meddelelser fra Forbundets formann:		Prisstigning i Holland	41
10, 26, 55, 62, 111, 123, 158			
Meddelelser fra Postverkets frimerkesalg		Redaksjonsartikler:	3, 19, 139
til Samlere:	10, 23, 28, 110, 132		
		Forfatterregister:	
Nyheter:		Berntsen, Arnstein	12, 54
Albania	94	Dunér, Viggo	157
Andorra	9	Eliassen, Omar	130
Belgia	9, 66, 94, 124	Engesgaard, Birger	89
Bulgaria	37, 66, 94, 124	Fossheim, Eivind	156
Böhmen og Mähren	9, 23, 37, 94	Frantzen, Oscar	54
Danmark	9, 37, 66, 94, 124	Grambo, Per	53, 119
Finnland	9, 66, 94, 124	Graae-Rasmussen, S. A.	144
Fjern-Karelen	66	Gundersen, E.	91, 108
Frankrike	9, 37, 66, 94, 124	Hauge, Mauritz	34, 53, 106, 121
Generalgouvernementet	9, 94, 124	Jacobsen, L. Chr.	164
Grekenland	23	Jellestad, Johs.	68, 103, 140
Island	95	Karlsson-Svensk, Karl	13, 62, 126, 146
Italia	9, 66, 95	Odfjell, Abr.	5, 60, 148
Kirkestaten	66	Opheim, Henrik	153, 154
Kroatia	9, 23, 37, 66, 95, 125	Reff, Helge	122
Lichtenstein	66, 95	Rising, Harald	8, 11
Monaco	23, 125	Sanness, Stian	20, 49, 72, 112, 128, 160
Montenegro	95	Soot-Ryen, T.	109
Nederland	9, 95, 124	Stensdal, Jarle O.	4, 7, 24, 31, 63, 156
Portugal	95, 125	Thune-Larsen, Dan	6, 152
Romania	9, 23, 66, 96	Tolfsby, M.	27, 78, 110
San Marino	9	Wehler, Sigmund	55
Slovakia	23, 37, 96, 125	Witzøe, Odvar Johs.	157

nyheter

Belgia.

Arets vinterhjelpserie viser som i fjor statuer av helgenen St. Martin såvel som bilder av kirkene hvor statuene finnes.

10+5 c., mørk brun, 35+5 c., mørk grøn, 50+15 c., mørk oliven, 60+20 c., rød fiolet, 1+1 frc., mørk rød, 1,75+1,75 frc., mørk blå, 3,25+11,75 frc., lillarød, 5+25 frc., blå.

Grekenland.

Ny flygepostserie med motiver representerende de forskjellige vindretninger:

10 Dr., rø d, 25 Dr., blågrøn, 50 Dr., blå fiolet, 100 Dr., gråsvart, 200 Dr., brun, 400 Dr., grønsvart.

Velgjørenhetsmerker med tilleggsverdier til inntekt for barnehjelpen:

25+25 Dr., grøn, 100+50 Dr., rød lilla, 200+100 Dr., brun.

Nye verdier i den kurerende serie portomerker:

10 Dr., rødoransje, 25 Dr., ultramarin, 100 Dr., brunsvart, 200 Dr., lilla.

Irland.

Til erindring om stiftelsen av den gæliske liga:

½ p., grøn, 2½ p., rød.

Kroatia.

Tjenestemerkene 75 ban og 2 kune foreligger no trykt på meget tynt papir.

Romania.

Ny velgjørenhetsserie med tilleggsverdier:

16+134 Lei, oransje, 32+118 Lei, blå, 36+114 Lei, mørk lilla, 62+138 Lei, karmin, 91+109 Lei, brun, 16+134 Lei, lys lilla, 51+99 Lei, lys oransje, 56+144 Lei, fiolet, 76+124 Lei, gråblå, 77+123, Lei, lys brun.

Nye verdier i den kurserende serie med billede av kong Michael:

4 Lei, gråsvart, 12 Lei, blå, 16 Lei, mørk blå, 30 Lei, grøn.

Ny serie postale tilleggsmerker «Timbru Fiscal Postal»:

50 bani, oransje, 1 Lei, lys lilla, 2 Lei, brun, 4 Lei, lys lilla, 5 Lei, fiolett.

San Marino.

gleder samlerne med 2 serier overstemplede merker i et antall av 38 stk. I anledning av 20-års jubileet for fascismens innførelse var påtenkt en minneserie på 21 verdier med inskripsjonen VENTENNALE DEI FASCI. På grunn av begivenhetenes utvikling ble denne serie overtrykt med «28 LVGLIO 1943 1642 d.F.R.». 17 verdier av serien ble overtrykt «GOVERNO PROVVISORIO».

5 c., brun, 10 c., rødoransje, 20 c., ultramarin, 25 c., grøn, 30 c., purpur, 50 c., fiolett, 75 c., karminrosa, 1,25 Lire, blå, 1,75 Lire, rødoransje, 2,75 Lire, brun, 5 Lire, grøn, 10 Lire, fiolett, 20 Lire, gråblå.

Flygepost:

25 c., gulbrun, 50 c., karminrosa, 75 c., brun, 1 Lire, mørk lilla, 2 Lire, blå, 5 Lire, brunoransje, 10 Lire, grøn, 20 Lire, svart.

Følgende verdier ble overstemplet «Governo Provvisorio»:

5, 10, 20, 25, 30, 50 og 75 c., 1,25, 1,75, 5 og 20 Lire samt av flygepostserien: 25, 50 og 75 c., 1, 5 og 20 Lire.

Serbia.

I anledning av det serbiske postverks 100-års jubileum er utgitt en erindringsserie på 5 verdier:

3 Din., grålilla — rød, 8 Din., karminlilla — blågrå, 9 Din., brunlilla — grøn, 30 Din., olivengrø — brun, 50 Din., lilla — blå. Disse merker er trykt i ark à 20 merker, inneholdende 4 merker av hver verdi.

Slovakia.

I anledning av åpningen av en ny jernbane mellom Strazska og Presov utkom i september en serie på 4 merker med forskjellige motiver:

70 h., mørk, lilla, 80 h., mørk blå, 1,30 Ks., svart, 2 Ks., brun.

Spania.

Med innskriften ANO SANTO er kommet 3 merker:

20 cts., blå, 40 cts., brun, 75 cts., blå.

Sveifs.

Pro Juventute serien i år har fått et nytt motiv. Det er slutt med nasjonaldraktene og no kommer alpeblomstene.

5+5 rappen, grøn, 10+5 rappen, oliven, 20+5 rappen, rød, 30+10 rappen, blå.

Tyskland.

Til minne om 20-års dagen for kuppforsøket i 1923 er utkommet et merke med inskripsjonen: IHR HABT DOCH GESIEGT.

24+26 pf., rød.

I anledning av 100-års dagen for den berømte forsker Dr. Robert Kochs fødsel:

12+38 pf.

Ungarn.

Ny verdi i den kurserende serie:

18 f., gråsvart.

Verdiene 30, 50 og 80 f. samt 1 pengø av den kurserende serie er utkommet i mindre format.

Til jul er utgitt en serie på 3 merker med bibelske motiver:

4 f., grøn, 20 f., blå, 30 f., brunoransje.

Frimerkeutgivelse som storindustri.

Vi har ved flere anledninger hevdet at man skal benytte den gyldne middelveg når det er spørsmål om utgivelse av nye frimerker. Men mange land har forlatt denne og er kommet ut på skråplanet. Ja, enkelte går for full fart ned i avgrunnen. Et av disse må sies å være Kroatia. Vi har nettopp fått oss forelagt en liste over «produksjonen» i inneværende år. Og den er til å få forstand av.

Der startes med 2 merker på 1 og 2 kuna som skal være tvungne tilleggsmerker på alle brev og brevkort så lenge krigen varer. Derpå kommer en serie med tillegg til inntekt for post-, telegraf-, telefon- og jernbanepersonellet i verdiene:

7+3,50 Kn., 16+8 Kn., 24+12 Kn., 32+16 Kn.

Denne etterfølges av en serie til inntekt for de kroatisk krigsinvalidene i de samme verdier og med samme tillegg som den foran nevnte.

Så kommer «rosinen i pølsen». En serie med tillegg til inntekt for «Den svarte legion» i verdiene:

2+10 Kn., 3,50+8,50 Kn., 2+58 Kn., 3,50+56,50 Kn.

Merkene trykkes i ark à 25 stk. med sammenstilling av alle verdier, men i hvert ark forekommer bare et merke i verdiene 3,50+56,50. Merkene utgis også i blokker — selvfølgelig både tagget og utagget — hver til et pålydende av 12,50+112,50 Kn. Imidlertid må man kjøpe 5 ark à 25 merker for å få anledning til å kjøpe en blokk. Et komplett sett av merkene skulde således komme på den nette sum av 3250,— Kn.

Men dette er ikke alt. Nei, der skal komme en serie med tillegg for «Arbeidstjenesten» i verdiene:

3,50+1 Kn., 12,50+6 Kn., 18+9 Kn., 32+16 Kn.

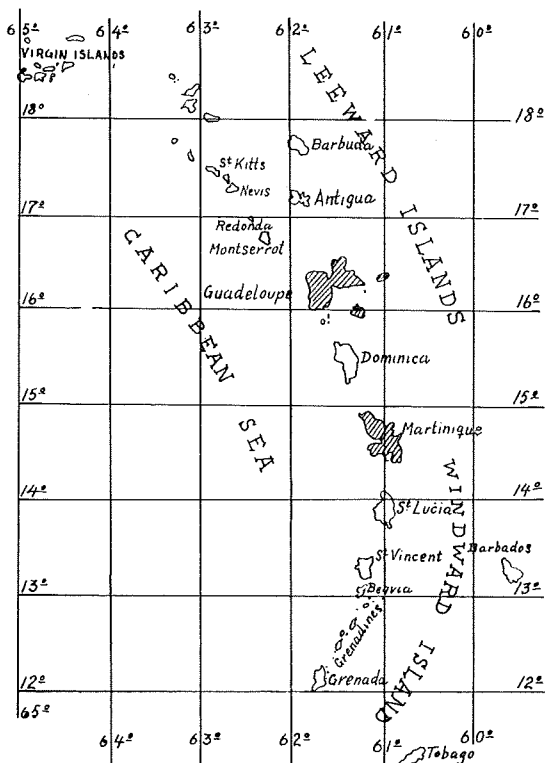
Og så kommer der til slutt(?) i oktober den årlige serie for det kroatisk Røde Kors. Men herom foreligger enno ikke nærmere detaljer.

For alle serier gjelder det at man må tegne «abonnement» innen en viss frist og at opplagene begrenses til antallet av abonnenter.

Kan humbugen drives stort videre?

Britiske kolonier i Amerika.

Av skipsreder ABR. ODFJELL

I etterfølgende korte memorandums skal jeg få lov til å gi noen opplysninger om de enkelte koloniers historie og posthistorie, hvilket jeg håper vil være av interesse for den alminnelige samler.

De Vest-indiske kolonier hadde som hovedpostkontor Port Royal, Jamaica, helt fra 1671. I 1687 ble den første postmester hr. James Wales utnevnt, som da opprettet sitt eget kontor. Hr. Wales var beskyttet av jarlen av Rochester. Imidlertid klaget befolkningen over de høye portotakster. Regjeringen bemyndiget det følgende år (1688) jarlen av Rochester til å opprette et postkontor med den nødvendige organisasjon for en hurtig behandling av posten etter følgende takster: Til og fra England 6d. for enkle ark, 1/- for doble og 2/- pr. unze med tillegg for å kollektore portoen. Hertil kom tilleggsporto for forsendelse mellom koloniene der ute. Denne var 8 d. per unze under 40 miles og 1/- over 40 miles. Av den oversjøiske porto fikk kapteinen 1 d. per brev.

Posten som hittil var sendt med alminnelige handelsskip ble etter 1702 sendt med the British Packet Service. To år seinere ble en kontrakt opprettet med hr. Edmund Dummer's Packet Service. Dette satte allerede i 1705 portoen opp til 1/3 for et enkelt og 2/6 for et dobbelt ark brev og 6/- per unze. Etter godkjennelse av de engelske postmyndigheter ansatte no Dummer sine egne postmestere. På Jamaica — Thomas Wood, Barbados — Alexander Skein, Antigua — Richard Buckeredge, Montserat — Anthony

Hodges, Nevis — Wm. Burr og St. Christopher — John Holding. Omkring 1500 brev ble sendt til England med hver Packet, men kun en tredjedel av årets packet skip kom vel fram. Dummer fant straks ut at utgiftene med å skaffe nye skip i stedet for de tapte var så stor, at han anmodet postmyndighetene om å opprette sin egen posttjeneste. På grunn av organisasjonsvanskelighetene ble Dummer anmodet om å fortsette posttjenesten. Men da han i de følgende 5 år hadde mistet 9 skip ble ratene forandret: London—Vest-India til 1/6 for enkelt ark, 3/- for dobbelt ark, 4/6 for 3 ark og 6/- per unze. Vest-India—New York hadde følgende rater: 4d. for enkelt, 8d. for dobbelt, 1/- for 3 ark 1/4 pr. unze. Hr. Dummer sluttet i 1711. No kom en årrekke uten tilsynelatende regelmessig betjening. Det var tilfeldige handelsskip som besøgte posten. Jamaica var uten postkontor fra 1711 til 1720, og der var adskillige stridigheter mellom de Vest-indiske myndigheter og hovedpostkontoret i London. I 1749 var postratene i Vest-India 6d. for et enkelt brev innenfor 100 miles og 1/- for over denne distanse. Først i 1755 ble posttjenesten mellom England og Vest-India overtatt av The British Packet Service. Denne beholdt no posten helt til 1840 — da Royal Mail Steam Packet Company overtok postføringen og har beholdt den siden. (Perioden 1905—1907 var en unntagelse, da ble posten befordret av hvem som helst.)

Fra 1843 ble tariffen forandret fra enkle brev til vekt — og videre forandringer i ratene har funnet sted gjentatte ganger seinere.

Fra Porto Rico til Trinidad ligger der en kjede av mindre øyer som spanierne kalte de små Antiller — et navn som vi brukte på skolen i mine guttedager. Engländerne har kalt den nordlige del for Leeward Islands og den sydlige gruppe for Windward Islands. Navnet, fordi de er mere og mindre utsatt for passatvinden. I denne lange øygruppe som skiller Atlanterhavet fra den Karibiske Sjø ligger de to franske kolonier Guadeloupe og Martinique.

Den nordlige del — the Leeward Islands — ble under dette navn sammensluttet til et hele i 1871. Disse øyer ble oppdaget av Kolumbus på hans 2den reise i 1493. De ble engelske i det 17de århundrede. Helt fra begynnelsen dannet de en politisk og geografisk enhet. Øyene ble kolonisert fra St. Kitts og som det står i en gammel beretning: «... de kom inn under Carlisle bevilgningen og har hatt en felles styrelse med ting helt fra William og Mary's tid.»

Dette «ting» holdtes vedlike til 1798. På det års tingmøte ble vedtatt en lov som forbedret slavenes kår. Et lovforslag om frihet for katolikken og et annet om en 4½% avgift til fordel for Englands finansminister ble begge forkastet. Et liknende ting sammenkaltes i 1837. Dette ble mindre vellykket. Men i 1871 fikk Sir Benjamin Pine parlamentets vedtak for øyenes sammenslutning.

Den sydlige del — the Windward Islands — hadde så tidlig som i 1764 en guvernør for «the

Southern Caribbee Islands», som besto av Dominica, Grenada, St. Vincent og Tobago. I 1833 ble St. Vincent sammensluttet med Barbados, Grenada og Tobago. Guvernøren bodde på Barbados, de andre øyer hadde underguvernører. I 1838 kom St. Lucia under samme styre. I 1885 ble the Windward Islands konstituert — Barbados var holdt utenfor — mens de andre øyer skulde være sammen. I 1889 ble imidlertid Tobago sammensluttet med Trinidad.

Antigua. Til Antigua hører øyene Barbuda i nord og Redonda i vest. Disse 2 siste hadde ved århundreskiftet respektive 580 og 120 innbyggere.

Antigua ble oppdaget av Kolumbus i 1493. Han oppkalte øya etter en kirke i Sevilla som het «Santa Maria la Antigua». Den ble først bebygget av noen englendere fra St. Kitts i 1632. I 1663 ga Charles II øya som en bevilgning til Lord Willoughby. Denne sendte ut et stort antall kolonister. Franskmennene hadde øya en kort tid, men ved freden i Breda 1666 ble Antigua erklært som engelsk besittelse.

Antigua er flat — uten skog — ingen elver, bare noen oppkommer, og da det regner lite er øya utsatt for tørke. Hovedstaden St. John er den største av Leeward Islands byer. Her er en liten kystflåte og der eksporteres sukker og annanas.

Som nevnt før var Antiguas første postmester Richard Buckeredge utnevnt i 1705. En underavdeling av London hovedpostkontor ble opprettet på Antigua i 1858. Engelske frimerker ble benyttet. Poststemplene var A02 (St. John) og A18 (English Harbour). Denne London filial ble nedlagt i 1860 og brevene ble igjen stemplet «Paid at Antigua». De første frimerker for Antigua kom i 1862.

Det tidligste kjente brev er i M. S. og er datert «7de september 1723». Brevets eneste stempel er det engelske «Bishopmark» 23 No. Øyas navn ble da skrevet «Antego».

Antigua er filatelistisk et lite land, men har adskillig å by både samleren og spesialisten.

Øya Barbuda. Herfra skipes salt og kalkstein og adskillig kveg til Antigua.

«1920 utgaven» av Leeward Islands ble i 1922 overstemplet «Barbuda». Hvorfor? Til da hadde der ikke vært noe postkontor på øya, og der ble øyensynlig heller ikke behov for det, idet frimerkeutgivelsen ikke ble gjentatt. Man fortsatte benyttelsen av Antigua's frimerker sammen med Leeward Islands alminnelige utgaver. Der er kun et poststempel «Barbuda» i sirkel med dato.

Bahamas er den nordligste britiske koloni som hører til Vest-India. Øygruppen strekker seg fra Florida's østkyst til St. Domingo. Hovedøyene er New Providence (med hovedstaden Nassau), Abaco, Harbour Island, Eleuthera, Inagua, Mayaguana, Ragged Island, Rum Cay, Excima, Long Island, Long Cay, Biminis, Great Bahamas, Crooked Island, Acklin Island, Watling's Island (het for St. Salvador), The Berry Islands og Andros Island.

Den første øy Kolumbus oppdaget i 1492 kalte han St. Salvador. De innfødte kalte den Guanahani. Et par år seinere ble alle de innfødte (karibiske indianere) transportert til Kuba for å arbeide i gruvene der — således ble disse øyer oppgitt av spanierne. Imidlertid tok dronning Elisabeth denne øygruppe med i den bevilgning hun i 1578 gav Sir Humphrey Gilbert, men de

ble ikke besøkt eller besatt, og i 1612 tilhørte de formelt Virginia. Nybyggere fra Bermuda slo seg i 1646 ned på Eleuthera og New Providence. De samlede Bahamas ble i 1670 tilstått Charles II, og Captain Johnson Wentworth ble øyenes første guvernør (1671). Imidlertid synes der ikke å være blitt etablert noe styre, hvorfor pirater og utskudd fant opphold på New Providence. I 1680 eller 1682 ødela spanierne disse piratere, og i 1703 foretok igjen en kombinert spansk-fransk styrke en opprensning. I 1718 renset engelskmennene ved Captain Woodes Rogers øyene for sjørøverreder, hvoretter der ble etablert et skikkelig styre, som bød innvandrene gode vilkår, og adskillige tyske emigranter fant vegen dertil.

I 1781 overga Bahamas seg til spanierne, men gikk tilbake til England ved freden i Versailles 1783. I 1848 ble Turks and Caicos Islands skilt fra Bahamas, av hvilke de dog var en geografisk del.

Klimaet er behagelig og Bahamas besøkes stadig av amerikanske turister. Befolkningen er negrer med knapt en fjerdedel hvite. Tidligere ble bomull dyrket som hovedeksportartikkel, no dyrkes sisal, hamp og sukker. På mange av øyene er der salttørkerier. Her er også en stor fiskerflåte og mange kystfartøyer. En femtedel av Bahamas' befolkning bor på New Providence.

Der synes ikke å ha vært noe postvesen før enn Bahamas fikk sitt første frimerke d. 10. juni 1859. Men man kan vel gå ut fra at der har vært postforbindelse med de andre Vest-Indiske kolonier og koloniene i Nord-Amerika og via disse ruter til moderlandet.

Det tidligst kjente brev er fra 1790 uten stempel. I 1843 finner man stemplet «Bahamas» og seinere «Nassau—New Providence» i en kvart sirkel, videre en kronet sirkel med «Paid at Bahamas» så seint som i 1865. Engelske frimerker var benyttet i de første år sammen med Bahamas' egne og ble stemplet «A05». I 1875 ble «B» i et riststempel benyttet.

Bahamas frimerker er interessante og har adskillig å by samlerne. (Forts.)

Ny Forbundsclubb.

Forbundets styre har enstemmig innvilget en søknad fra Egersund Filatelistklubb om å bli opptatt som medlem av Forbundet. Den nye forbundsclubb er stiftet 12. oktober 1943 og teller for tiden 18 medlemmer. Klubbens formann er hr. Th. Friestad, Egersund.

Oslo, den 7. januar 1944.

NORSK FILATELISTFORBUND,
Per Gellein.

Grimstad Filatelistklubb

Fra Grimstad Filatelistklubb har vi mottatt en liste over objektene til klubbens 1ste anbudsauksjon. Listen inneholder mange gode ting, spesielt fra Norge og Danmark, og med den knappe tilgang det no er på merker skulde vi tro at Grimstadklubbens auksjonarius, hr. Aanon G. Hansen, vil få nok å gjøre med å gjennomgå de mange bud som sikkert vil komme inn. På grunn av den sene postgang, spesielt fra Nord-Norge, er fristen for innlevering av budene utsatt til lørdag den 5. februar.

Junior-SAMLEREN

REDIGERT AV TAGGEMÅLER'N

Godt nytt år!

Før jeg går over til alt det andre jeg har å skrive om i dag, vil jeg få ønske dere alle et godt nytt år. 1943 var jo et riktig fint frimerke-år og vi får håpe at det blir like mye frimerkeprat i 1944. Det gledeligste for dere juniorer var vel at tidsskriftet ga dere så mye plass. Alle brevene jeg har fått tyder på at dere er svært godt fornøyd med å ha fått deres eget stoff. No gjelder det bare å vise at dere setter pris på junioravdelingen i tidsskriftet og deltar i alle de prøvene som vi skal holde framover. Dere har vært flinke til å svare på de prøvene vi har hatt hittil og det har vært morsomt å se hvor ivrige dere er for å finne fram til en best mulig løsning. Selv om dere ikke får diplom et i første omgang så skal dere ikke gi opp for det. Det er nemlig knivskarp konkurranse og det blir også stadig flere deltagere og da forstår dere selv hvor vanskelig det er for meg å velge ut de beste besvarelsene. Alle besvarelsene blir nøyaktig gjennomgått og gitt karakterer og hvis så noen blir stående så likt at det er vanskelig å ta ut de beste svarene så blir deres besvarelser bedømt om igjen, og da skal jeg si dere at bedømmelsen er hårfin. Vi skulde naturligvis gjerne ha sendt ut diplomer til alle sammen, men det er ikke noe

morsomt når spenningen ved deltagelsen i prøvene blir borte. Og som jeg har sagt tidligere, så må dere ikke tro at dere er dumme fordi om dere ikke får diplom et. Det kan være at akkurat din besvarelse har stått på nippet til å bli premiert, så bare heng i! Neste gang er det kanskje din tur.

Men hvor blir det av pikene? Hittil er det bare gutter som har svart. Heng i gjenter og vis at dere ikke er snauere enn guttene. Jeg vet at det er mange av dere som er så gode frimerkesamlere at det ikke skulde være noen kunst å ta et diplom.

Stempel-prøven.

Vi skal i dag bringe resultatet av prøve nr. 2, som var nær ved å ta livet av Taggemåler'n. Alvorlig talt så hadde jeg ikke ventet at det skulde komme så mange forskjellige besvarelser. Det var ikke mange svarene som var like og det var morsomt å se hva de forskjellige forsvarte sine standpunkter med. Det viser seg at stempelen skaffer juniorene mye bryderi og nesten alle besvarelsene viser en ganske stor usikkerhet. De fleste vet ikke riktig hva som skal betraktes som et godt og hva som skal betraktes som et dårlig stempel. De eldste juniorene er sikrere enn de yngre og det er jo helt naturlig.

La oss først se litt på hvordan klassen over 16 år har løst prøven. Av de innkomne besvarelsene har vi plukket ut de 17 beste og resultatet ble: 1 holdt på merke nr. 1, 5 på nr. 3, 8 på nr. 5 og 2 på nr. 6 som beste avstempeling. Som nest beste merke holdt 5 på nr. 1, 1 på nr. 3, 1 på nr. 4, 3 på nr. 5 og 7 på nr. 6. Som nr. 3 holdt 5 på nr. 1, 1 på nr. 2, 9 på nr. 4 og 2 på nr. 6. Som nr. 4 holdt 2 på nr. 2, 6 på nr. 4, 4 på nr. 5 og 5 på nr. 6. Som nr. 5: 4 på nr. 1, 6 på nr. 2, 4 på nr. 3, 1 på nr. 5 og 2 på nr. 6. Som dårligste merke holdt 1 på nr. 1, 8 på nr. 2, 7 på nr. 3 og 1 på nr. 5.

Hvis vi skulde ha bedømt resultatet etter avgitt stemmer vilde altså nr. 5 blitt det beste og nr. 6 det nest beste merket. Vi skal komme tilbake til det litt senere. Så la oss først se litt på de yngstes besvarelser. I denne klassen ble det bare plukket ut 6 besvarelser og de viste følgende: Som beste merke holdt 5 på nr. 5 og 1 på nr. 6. Som nr. 2 holdt 3 på nr. 1, 2 på nr. 4 og 1 på nr. 6. Som nr. 3 holdt 1 på nr. 1, 1 på nr. 3, 2 på nr. 4, 1 på nr. 5 og 1 på nr. 6. Som nr. 4 holdt 2 på nr. 1, 2 på nr. 4 og 2 på nr. 6. Som nr. 5 holdt 1 på nr. 2, 4 på nr. 3 og 1 på nr. 6. Som dårligste merke holdt 5 på nr. 2 og 1 på nr. 3. Resultatet ble altså også i denne klassen at flest syntes at nr. 5 er det beste stempelen, men så vil de yngste ha det til at merke nr. 1 er det nest beste.

Hva viser så dette resultatet? Jo, for det første at de fleste juniorene foretrekker så lite stempel som mulig og for det annet at de ikke riktig forstår betydningen av et stempel.

norsk
FILATELISTISK
Juniorspaltens
Diplom
TIDSSKRIFT

til delt

for god besvarelse av
Norsk Filatelistisk Tidsskrifts
prøve nr. _____

Oslo den _____

Redaktør

Vi gjennomgår derfor merkene i den rekkefølge de er avbildet og skal se litt på hva de forskjellige forsvare sin løsning med.

Merke nr. 1:

Her er det overraskende mange som mener at det er galt at stemplet står i merkets overkant, men det skulde da ikke spille noen rolle? Birger Watne fra Vanse, som er tilhenger av de små stemplene, synes til og med at stemplet er for stort. Det samme mener Erik Hjalmar Amundsen fra Jar. Enhver må naturligvis få samle som han vil, men vi skal jo forsøke å samle så riktig som mulig, så la oss derfor se litt nærmere på dette. Birger Wathne sier at et ørlite stempel er et godt nok bevis på at merket har gjort sitt verk, (har gått gjennom posten). Men er no det så sikkert. Hvis et merke har en liten antydning av stempel, har man ingen garanti for at det har gått gjennom posten. Dere vet ikke engang om det er et poststempel som er benyttet. Falske avstemplinger er jo svært alminnelig og hvis alle skulde nøye seg med et ørlite stempel vilde jo stempelfalsknerne få det svært lett. I mange tilfeller er det absolutt nødvendig å ha et stempel som er tydelig. Som eksempel kan vi nevne de norske kronmerkene fra 1937/38. Disse merkene ble satt ut av kurs 30/9-1940 og etter den tiden var det altså ikke tillatt å bruke dem. Hvis et slikt merke bare har et lite stempel i hjørnet er det umulig å si om merket virkelig har vært brukt eller om det bare er et laget stempel. I dag er det vanskelig å få solgt disse merkene hvis ikke datoen synes tydelig.

La oss ta et annet eksempel. Sett at du har et godt svensk merke. Hvis dette merket bare har en liten ring i hjørnet, kan du umulig vite om merket er stemplet i Sverige eller om det er et falsk stempel som er påsatt i Norge. Vi behøver ikke gå lenger enn til Norgeskatalogen for å vise hvor nødvendig det er å ha et skikkelig stempel. Dere kan se på skillingsutgaven 1872/75. Der vil dere finne at flere av merkene er billigere hvis de er stemplet etter 1888. Det samme er tilfellet med 24 skilling fra 1863. Vil noen av dere kjøpe disse merkene som stemplet før 1888 hvis det bare står et lite stempel nede i hjørnet som ikke sier noen ting. Nei, ganske sikkert ikke.

Som dere ser er det av den største betydning at merket er stemplet slik at det sier noe. Da kan dere være mye sikrere enn om merket bare har et bitte lite stempel som like godt kan være falsk som ekte.

En av de beste besvarelsene kom denne gang fra Thomas Flemming, boks 34, Høvik. Han skriver: Merke nr. 1 er pent og lett stemplet, men hverken dato eller poststedets navn kommer fram. Merket forteller ingen ting.

Merke nr. 2 er forsynt med to stempler, noe som ødelegger helhetsinntrykket.

Merke nr. 3 er etter min mening best. Både datoen og avgangsstedet kommer fram, og selv om mange kanskje synes at stemplet er for langt inne på merkebilledet, er dette i for seg så lett og pent utført at frimerkets motiv ikke forstyrres nevneverdig.

Merke nr. 4 er ikke perfekt stemplet. Meget av stedsnavnet kommer fram, men datoen mangler, hvilket er et stort minus.

Merke nr. 5 har en enno mer mangelfull avstempling enn nr. 1. Vi har ingen garantier for at dette merket ikke er falsk stemplet og hadde et slikt stempel forekommet på et av våre «klassiske» merker, vilde det ha vært umulig å bestemme stempeltypen.

Merke nr. 6 vil sikkert mange synes er det best avstemplede. Men en mann fra Spania f. eks. vilde ikke ha noen sjanse til å rekonstruere bynavnet Oslo ved hjelp av bokstavene SL. For øvrig er stemplet perfekt.

Dette var et utdrag av Thomas Flemmings bedømmelse av stemplene og selv om vi ikke er enig i alt han sier så tar vi likevel inn hans løsning fordi han har gjort seg stor umak med å finne fram til det riktigst mulige.

Diplomene tilfaller denne gang:

Over 16 år:

Knut Sørvig, Middelthungsgt. 9, Oslo. Hans besvarelse var: 6-3-4-5-1-2.

Ivar Veidholm, Rosenborggt. 15 A, Oslo. Besvarelse: 3-6-4-5-1-2.

Under 16 år:

Thomas Flemming, boks 34, Høvik. Hans besvarelse: 3-6-4-2-1-5.

Johan Peter Wleügel, Røa. Hans besvarelse: 6-4-5-1-3-2.

Når vi har tatt med så mye om denne konkurransen er det fordi stemplene har så stor betydning for samlingens utseende og verdi. Stemplene skal jo også behandles i frimerkekurset så denne artikkelen må derfor betraktes som en del av kurset.

Et par brev.

Vi har fått et par brev fra Nord-Norge som ber om lenger frist for konkurransene. Vi kan trøste Nord-Norge med at vi skal behandle besvarelsene der oppe fra særskilt slik at det ikke spiller noen rolle om de kommer en ukes tid etter fristens utløp. Juniorene er svært utålmodige og hvis de skal vente over 2 måneder på avgjørelsen, vil det nok bli protester.

KONKURRANSE NR. 4

Besvar følgende spørsmål: (Vær oppmerksom på fallgrubene!)

1. Hvilke nordiske land har ikke utgitt frimerker med tillegg?
2. Hvor lå Thurn og Taxis?
3. Hvor ble verdiangivelsen BIT benyttet på frimerkene?
4. Hvilket europeisk land har avbildet en gutt med en frimerkesamling på et frimerke?
5. Hvilket land var det første som utga frimerker med idrettsmotiver?

Vi tar ikke mer enn 5 spørsmål denne gangen, så får vi se hvor mange som klarer å besvare dem riktig. Husk at alderen må tilføyes når du sender inn løsningen.

Alle juniorsamlere har anledning til å delta, selv om de ikke er medlemmer av klubber. Løsninger må sendes til Norsk Filatelistisk Tidsskrift, boks 46, Høvik, og må være hos redaktøren innen 29. februar.

Medlems-annonser.

På denne plass kan medlemmer få innrykket annonser på inntil 5 petitlinjer for kr. 3,00, som må betales ved bestillingen.

De har sikkert en masse alminnelige dubletter som Deres samlervenner ikke har interesse av. Bytt dem gjennom meg! Henvendelse, vedlagt tilstrekkelig frankert returkonvolutt til
Boks 5, Røros.

Jeg er kjøper av kilovarerester av alle sorter merker. Selger 100 forskjellige merker kr. 3,00, 40 forskjellige Spania kr. 1,75. Har enno godt utvalg i danske førstedagsbrev til rimelige priser.

Carl Jakobsen, Våler Prestegård, Østfold. Postgiro 37024.

Jeg er kjøper av irske, jugoslaviske og slovakiske frimerker. Utvalgshefter eller oppgaver bes sendt.

Ivar Veidholm, Rosenborggt. 15 V, Oslo.

Er interessert i å bytte egyptiske merker.
Oluf Hans Lorentzen, Oslo. Tlf. 61316. e. kl. 18.

Ønsker kjøpe eller låne par eller flere sammenhengende, 20 øre, Norgeskatalogen nr. 39 II for opplætning/studier.

C. M. Henriksen, Fagerborggt. 40, Oslo.

For stempelsamling søkes — 20 øre Snorre — Hele stemplet tydelig på merket. Kjøp og bytte. Tilbud mottas.

Hans Bj. Korsmo, Fred. Gladsgt. 22 A IV, Oslo.

Schaubek album uten frimerker, 3 bind. Europa komplett til dato, rimelig til salgs på grunn av omlegging av samlingen.

M. Sund, Brandenggt. 15, Drammen.

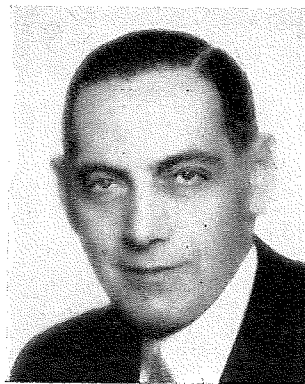
Unikum. Amerika nr. 228, 3 cent i rød farge. Bud mottas.

L. J. Hval, Casparisgt. 4, Oslo.

H. Vold-Johansen 50 år.

«Samlerlukas» populære sjef, postfullmektig H. Vold-Johansen, fyller den 13. januar 50 år. De fleste av landets samlere har vel i årenes løp vært i forbindelse med ham, nydt godt av hans elskverdige «service» og fått opplysninger om forhenværende, noværende og framtidige produkter på det norske filatelistiske marked. Vold-Johansen er ikke bare offisielt landets største «handler» i vår bransje, han har selv samlet merker i over 25 år. I 1927 var han med å stifte Troms Filatelistklubb og av Oslo Filatelist-Klub har han vært medlem siden 1926. Han ble ridder av «Det gylne Posthorn» i 1940. Vi sender jublanten våre hjerteligste gratulasjoner og håper at vi i mange, mange år framover må få gleden av å møte hans elskverdige smil når vi begir oss til Samlerluka for å hente opplysninger.

Fredrik Doller 50 år.

Den 3. februar fyller Doller 50 år. Han er en av Grimstad Filatelistklubbs stiftere og en av dens mest initiativrike medlemmer. Når Grimstad Filatelistklubb på så mange hold er blitt omtalt som den «energiske» klubb, så skyldes sikkert dette i høy grad den interesse og det arbeid som Doller har viet klubben. Med sitt gode humør, sin hjelpsomhet og sitt sjarmerende vesen har Doller overalt vunnet seg venner og gode kamerater og disse sender ham på hedersdagen de beste ønsker for framtiden.

Ludvigsen & Pettersen

tilbyr følgende av pakker, serier og album:

PAKKER:					
100 forskj. Sverige		Kr. 2,25	<i>England, Sølvjub. (4)</i>	Kr. 2,—	
150 » »		» 5,50	<i>Ungarn, Ny krigshjelp 1943 (9)</i>	» 3,25	
200 » »		» 12,—	<i>Finnland,</i>		
250 » »		» 40,—	<i>Åbo 700 års jub.</i>	» 4,—	
150 » Ungarn		» 4,—	<i>Frimerkets 75 års jub.</i>	» 4,50	
200 » »		» 6,—	<i>Postjub. 1938</i>	» 2,—	
100 » Bulgaria		» 5,—	<i>Viborgs gjenerobring</i>	» 1,50	
100 » Finland		» 6,—	<i>Boktrykker jubileum</i>	» 1,50	
100 » Sveits		» 6,—	<i>Nasjonalhjelpen</i>	» 1,35	
150 » »		» 13,—			
200 » »		» 25,—	ALBUMS:		
50 » Kroatia		» 20,—	<i>F. K. Danmarksalbum m. kartongbl.</i>	Kr. 13,50	
			<i>F. K. Danmarksalbum m. papirbl.</i>	» 8,50	
			<i>Rex Sverigealbum m. papirbl.</i>	» 7,50	
			<i>F.K. Populæralbum m. kartongbl.</i>	» 15,80	
			<i>F.K. Populæralbum m. papirbl. (I)</i>	» 10,15	
			<i>F. K. Populæralbum m. papirbl. (II)</i>	» 8,10	

SERIER:

Frankrike, 100 flyvn. Sydatl. 1936
1,50 og 10 frcs. Kr. 50,—

Populæralbumene har plass til alle hovednumre av Norge, Sverige og Danmark. Prima ferdigbrettede svenske frimerkehengsler pr. 1000 kr. 2,25. Norske frimerker og serier has stadig på lager til dagens laveste priser. *Vår nyeste prisliste sendes gratis og franko! Vi er kjøpere til Deres norske og utenlandske frimerker.* Send oss tilbud før De selger. — Husk alltid å frankere filatelistisk og vi vil gjøre det samme. Bestillinger ekspederes i oppkrav.

LUDVIGSEN & PETERSEN

FRIMERKEFORRETNING – SANDNES

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

Forbundets formann: Dr. Per Gellein, Holmenkollvegen 10, Smestad.

Ansvarlig redaktør: Jarle O. Stensdal, Postboks 46, Høvik.

Forretningsfører: Hans E. Matfeld, Nytorget 5, Oslo.

Tidsskriftet utkommer med 12 nummer årlig, den 20de i hver måned.

Abonnement: Innenlands kr. 5,— pr. år. Til utlandet kr. 7,— pr. år.

Annonsepriser: $\frac{1}{4}$ side kr. 25,—, $\frac{1}{8}$ side kr. 13,—, $\frac{1}{16}$ side kr. 7,—.

Post angående annonser og abonnement sendes til forretningsføreren, Nytorget 5, Oslo.